## Jezus napove svoje trpljenje Lk 18, 31- 43

## 168. Napoved trpljenja. Učenci in slepec na poti v Jeriho

1 Ko smo se približno za nekaj sto korakov oddaljili od kraja in so Judje iz Grčije in skupina Janezovih učencev, utrujeni od potovanja tega dne nekoliko zaostali, ker nas zaradi naše hitre hoje niso mogli dohajati, sem dvanajsterico poklical bliže k Sebi in vprašali so Me, kaj naj bi to pomenilo.
2 In Jaz sem jim rekel: »Prisluhnite Mi in se ne žalostite, kajti nad Menoj se mora izpolniti vse, kar je pisano po prerokih!
3 Tako kot zdaj skupaj potujemo, se bomo kmalu tudi vrnili v Jeruzalem in potem se bo izpolnilo vse, kar so, kot je bilo že povedano, preroki zapisali o Sinu človekovem. Izročen bo namreč poganom, ti Ga bodo zasmehovali, z njim grdo ravnali, pljuvali Vanj, Ga bičali in umorili, tretji dan pa bo iz lastne moči in oblasti vstal. In potem bo spet z vami do konca sveta in njegovega časa, vi pa boste večno pri Njem v Njegovem kraljestvu.«
4 Ko sem to povedal učencem, so se presenečeno spogledovali in se spraševali (učenci): »Kaj je spet hotel s tem povedati? Nekoč je bilo rečeno, da Ga bodo napadli tempeljski duhovniki, On pa bo dopustil, da se dopolni mera njihove pogube zaradi greha, storjenega Njemu. Zdaj pa o tempeljskih duhovnikih ni rekel ničesar, temveč je govoril samo o poganih, ki so po našem vedenju do zdaj še zmeraj Njegovi najboljši in najzvestejši prijatelji. Naj to razume, kdor more, resnično, mi spet nismo razumeli nič od tega!«
5 Nato so se med seboj posvetovali, ali naj bi Me o tem kaj pobliže vprašali.
6 Peter pa je menil, da Jaz tega ne bi dobro sprejel, zato so sklenili to samo po sebi nejasno in bolečo zadevo začasno pustiti pri miru, tako kot je bila povedana.
7 Ker Me učenci o tem niso želeli podrobneje spraševati, tudi Jaz nisem rekel o tej zadevi ničesar več.
8 Nato smo se odpravili naprej in prišli na križišče dveh glavnih cest. Stara cesta, po kateri smo prišli, je sicer peljala v Jeruzalem, toda po veliko daljši poti čez hribe in doline, nova, ki je prav tukaj prečkala staro, pa je tudi peljala v Jeruzalem, in sicer mimo Betlehema, toda bila je bolj ravna in bolje speljana, po njej so pogosteje hodili tujci in tudi domačini. Toda zato je bilo na njej v bližini naselij zmeraj tudi veliko beračev, ki so mimoidoče prosili miloščine.
9 Na omenjenem križišču smo se torej preusmerili na novo cesto, kakor da bi spet nameravali v Jeruzalem; to sicer ni bil naš namen, vendar je bil kraj, ki smo ga nameravali obiskati, ob novi cesti, in nedaleč od njega smo na cesti naleteli na slepega berača. Ta in še številni drugi slepi berači so se s spremljevalci, ki so videli, ob slavju tudi odpravili v Jeruzalem, da bi si priberačili več denarja. Ta berač je bil prav tako ob zadnjem slavju v Jeruzalemu in je slišal, kako sem tam delal velika znamenja, na primer, da so slepi spet videli, poznal pa je tudi Moje ime.

10 Učence - nekateri so namreč pohiteli naprej, da bi še pri dnevu prispeli v mesto - je berač najprej glasno zaprosil za miloščino, in ko so mu rekli, da nimajo denarja, jih je tudi vprašal, kdo so in kdo je še z njimi, in kaj kot reveži iščejo v tem revnem okolišu polnem beračev.
11 Učenci so odgovorili: »Smo učenci Gospoda Jezusa iz Nazareta, ki potuje z nami, da bi blagoslovil tudi to okolico. Ne potrebujemo denarja, kajti On, Gospod Jezus iz Nazareta, skrbi za nas.«
12 Ko je slepi mož to slišal od učencev, ki so se tam ustavili, da bi jih dohiteli Jaz in drugi učenci - in to se je kmalu tudi zgodilo -, je še enkrat vprašal, kaj se dogaja in ali sem tudi Jaz tam, saj je zaznal, da je blizu njega veliko ljudi.
13 Učenci so pritrdili beračevemu vprašanju in berač je zavpil: »O Jezus iz Nazareta, Davidov sin - tako so mi povedali v Jeruzalemu, in to tudi verjamem -, usmili se me!«
14 Učenci, ki so hodili spredaj, so ga grajali in mu ukazali, naj umolkne, saj zbuja preveč pozornosti blizu nedvomno pomembnega kraja.
15 Toda berač se ni dal ugnati in je še bolj vpil: »O Jezus, Davidov sin, usmili se me!«
16 Ustavil sem se in njegovemu videčemu spremljevalcu naročil, naj slepega pripelje k Meni, kar je ta tudi takoj storil.
17 Ko so ga pripeljali k Meni, sem mu Jaz rekel: »Kaj hočeš, da ti storim?«
18 Slepi je odgovoril: »Gospod, da bi spregledal!«
19 Nato sem mu Jaz rekel: »Spreglej! Tvoja vera te je rešila!«
20 In slepi je pri priči spregledal, šel za Menoj in glasno slavil Boga, ki Mi je podelil takšno nezaslišano moč.

Jakob Lorber

Janezov veliki evnaglij
knjiga 8